

tional herkomst, hudfarve eller religion behandles lige med hensyn til ansættelse og med hensyn til uddannelse.

Jeg vil gerne slå fast, at det er regeringens holdning, at alle former for diskrimination skal modarbejdes. Det gælder selvfølgelig også diskrimination på arbejdsmarkedet og i undervisningssystemet.

Dér finder jeg grundlæggende, at der er tale om et meget sympatisk initiativ fra SF's side. I erkendelse af, at det er nødvendigt at gøre noget ved dette spørgsmål, er der faktisk fra regeringens side taget en række initiativer i løbet af det sidste års tid.

Vi har fået vedtaget en handlingsplan til nedbrydelse af barrierer for indvandrere og flygtninge på arbejdsmarkedet. Denne plan, som Arbejdsministeriet har udarbejdet sammen med Undervisningsministeriet, rummer 18 forskellige aktiviteter, som spænder meget bredt, og som for tiden er ved at blive sat i værk.

Der er f.eks. tale om forskellige former for kurser, hvor indvandrere og flygtninge kan lære dansk, modtage vejledning og blive introduceret til arbejdslivet i Danmark.

Diskrimination på arbejdsmarkedet er også sat på dagsordenen i flere forskellige udvalg og nævn, der drøfter, hvordan man bedst kan håndtere de problemer, der er. Ansættelsesretsudvalget er i gang med at drøfte de regler, der gælder i forbindelse med ansættelsen og under ansættelsen. I den forbindelse vil udvalget også overveje, om der bør lovgives imod diskrimination, og hvordan en eventuel lovgivning bør udformes.

Nævnet for Etnisk Ligestilling blev, som det også nævnes i bemærkningerne til beslutningsforslaget, oprettet i 1993. Nævnets hovedformål er at fremme ligestilling mellem folk uanset etnisk baggrund.

Nævnet kan bl.a. komme med forslag til ændring af eksisterende lovgivning og kan iværksætte holdningsskabende aktiviteter med henblik på at fremme etnisk ligestilling. I november måned i år blev der nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der skal komme med forslag til en række udspil, som dels skal påvirke holdningen til flygtninge og indvandrere, dels skal pege på denne gruppes kvaliteter. Endelig skal arbejdsgruppen opfordre til at skabe flerkulturelle arbejdspladser og gøre hverdagslivet mere interessant og mere udbytterigt for alle parter. Jeg har under alle omstændigheder til hensigt at give Folketinget en redegørelse sidst på folke-

tingsåret, hvor jeg vil præsentere de konklusioner, som man er nået frem til i de forskellige udvalg og arbejdsgrupper.

Regeringen kan fuldt ud tilslutte sig formålet med forslaget, nemlig at der gøres op med arbejdsgivernes mulighed for lovligt at diskriminere over for mennesker med en anden etnisk oprindelse, national herkomst, hudfarve eller religion. Men spørgsmålet er, om vi allerede nu skal lægge os fast på en helt bestemt model set i lyset af det arbejde, der er i gang. De nævnte arbejdsgrupper og udvalg har som sagt det samme formål.

Beslutningsforslaget er meget detaljeret og fastlægger indholdet i et kommende lovfor-slag. Det er, synes jeg, ikke særlig hensigtsmæssigt i betragtning af, at der netop foregår nogle overvejelser, som har det samme formål som beslutningsforslaget.

Jeg vil ikke her i dag komme med kommentarer til detaljerne i SF's forslag, men slutte af med at sige, at vi meget gerne vil tage SF's forslag med ind i de overvejelser, der gøres i øjeblikket, og at det også kan være med til at danne baggrund for et nødvendigt beslutningsgrundlag, som vi så senere i Folketinget kan vende tilbage til.

Men altså en positiv modtagelse af SF's formål og bestræbelser på, at vi ikke anerkender diskrimination på arbejdsmarkedet.

Lone Møller (S):

Det er en vigtig debat, SF rejser med dette beslutningsforslag: Hvordan kan vi undgå, at der sker diskrimination af fremmede på det danske arbejdsmarked? Der er ingen tvivl om, at vi må erkende, at det finder sted. Det er de fremmede, der har de dårligste job her i landet. Vi oplever en højere arbejdsløshed blandt de etniske minoriteter set i forhold til gennemsnittet. Vi oplever, at unge indvandrere trods de nødvendige uddannelsesmæssige kvalifikationer er dårligere stillet end deres jævnaldrende kammerater, og det er helt urimeligt. Vi må og skal sætte ind mod enhver form for diskrimination. Det handler om holdninger, og det handler om personalepolitik. Det er blevet formuleret på den måde, at den største barriere på arbejdsmarkedet er, at man ikke ser dansk ud, og det er desværre nok rigtigt. Men der findes ingen snuptagsløsninger på det område. Det er besværligt, men det skal selvfølgelig ikke afholde os fra at gå i gang.

Vi taler i den offentlige debat meget om integration af indvandrere og flygtninge. Gang på